

MARIA JOÃO CANTINHO

Visszatérés a felhők csendjéhez

(Retorno ao silêncio das nuvens)

Walter Benjaminnak

Visszatérés a felhők csendjéhez,
átkelés a mezítelen farönkökön,
a vonat zaklatott előre haladása,
megfigyelve az ólomszürke eget:
érezlek a szívemben, ott vagy a gondolataimban,
s tudom, árnyékod nem hagy el engem soha többé.

Mindentől szívesen menekülünk,
minden a csontokig hatol,
le akarunk látni az idők lényegéig,
igazi nomádok vagyunk,
bámulva az eget, az ég jelzéseit,
az éjszakai csillagokban
az égi rovásírást,
megpillantva az isteneket, sétálva
a szélben, az esti fényességben,
keressük, miként a koldusok,
keressük a tekintetünkkel
azt az elveszített csodát, amit eladtak nekünk,
a fényt, az ígéretet, a szabadságot,
de mindössze a csupasz kezünk az, amit felfedezünk
a magány tiltakozásában,
és letérdelünk ott,
ahol látható a pecsét és a kézirat,
a titok, a hiányzó test titka.

Maria João Cantinho (Lisszabon, 1963–), portugál költő

Előttem vagy tehát, tükrök nélkül,
őrzöd a pillantásomat, visszafordíthatatlan és baráti társként,
határozott és csodálatos társként,

megváltás nélkül.

Petőcz András fordítása